

Publicerad 2007-04-05 23:06 av Dangereux

Ode till en ensam mamma

Silvertårar faller, skär likt motorvägen genom vildmarken, ner över din lena kind.

Bakom blanka ögon ser jag en glöd, en kvinnas flammande inre styrka. Orubblig som hälleberget, klar som en blixtnedslag över öppna marker.

Som du kämpat och slitit. Önskat att du hade mer, att du fick räcka till. En längtan, så som öknen törstar efter det välsignade regnet, att få bli en hel familj. Ett hopp ersatt av dunkla nätter och högar av krav.

Men du har alltid givit det som betyder mest, glöm aldrig det, det bara du kan ge. Kärleken ifrån mor till barn. I dina armar behöver de aldrig vara rädda. Ingen är så stark som du, om du bara visste...

Jag hoppas att dina tårar en dag ska sluta falla och att alla dina drömmar ska bli sanna. Ge aldrig upp, ge aldrig upp.

Tack för att ni kämpar, mina största idoler. Det här är en hyllning till var ensam mamma. Utan er skulle världen inte vara den samma...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dangereux med Poeter.se id #14538 innehar upphovsrätten